Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 8 d.*

„Viešieji pirkimai – Konkurso procedūra – Privataus auditoriaus tyrimas – OLAF tyrimas – Pažeidimų konstatavimas – Komisijos sprendimas skirti ieškovei administracinę nuobaudą – Draudimas šešis mėnesius dalyvauti viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrose ir skirti dotacijas, finansuojamas iš Sąjungos bendrojo biudžeto – Įtraukimas į ankstyvo nustatymo ir draudimo dalyvauti procedūroje sistemos duomenų bazę – Naujas pagrindas – Teisė į gynybą“

Byloje T-454/17

„Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations / Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V., įsteigta Kelne (Vokietija), atstovaujama advokato M. Scheid,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Dintilhac ir B.-R. Killmann,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. gegužės 16 d. Komisijos sprendimą skirti ieškovei administracinę nuobaudą, dėl kurios jai uždrausta šešis mėnesius dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose ir skirti jai dotacijas, finansuojamas iš Europos Sąjungos bendro biudžeto ir numatytas 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012, p. 1), taip pat tiek pat laiko neskirti ieškovei lėšų, numatytų 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamente (ES) 2015/323 dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento (OL L 58, 2015, p. 17),

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė „Pro NGO!“ *(Non-Governmental-Organisations / Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V.* yra Vokietijoje registruota asociacija, teikianti konsultacijas ir pagalbą nevyriausybinėms organizacijoms, teikiančioms paraiškas finansinei paramai gauti ir įgyvendinančioms savo projektus.

2 2011 m. liepos 15 d. ieškovė pasirašė „partnerystės pareiškimą“, susijusį su Europos Komisijos dotuojamu projektu, kuriame suteikė pagrindiniam partneriui įgaliojimą pasirašyti „su Komisija sudaromą dotacijos sutartį“ ir jai atstovauti visuose santykiuose su Komisija įgyvendinant šį projektą.

3 2011 m. gruodžio 29 d. Europos Sąjunga, atstovaujama savo delegacijos Moldovos Respublikoje, pasirašė su organizacija „International Society for Human Rights – Moldavian Section“ (toliau – ISHR-MS) sutartį dėl dotacijos (toliau – dotacijos sutartis), susijusią su projektu „Stiprinti Moldovos pilietinės visuomenės organizacijas imantis prevencinių priemonių prieš ŽIV / AIDS ir siekiant užtikrinti įkalinimo įstaigose laikomų moterų ir mažamečių gydymą“ (toliau – projektas). Remtinos bendrosios projekto sąnaudos buvo 517 531 euras. Nuspręsta, kad Sąjunga finansuos ne daugiau kaip 414 025 eurus.

4 Dotacijos sutarties IV priedo 5.3 straipsnyje numatyta, kad didesnės kaip 10 000 eurų ir mažesnės kaip 60 000 eurų vertės tiekimo sutartys turi būti sudaromos vykdant neskelbiamas derybas, per kurias ISHR-MS turi kreiptis bent į tris tiekėjus, o dėl sutarties sąlygų derėtis su vienu ar keliais iš jų.

5 2012 m. sausio 17 d. ISHR-MS ir ieškovė sudarė susitarimą dėl bendradarbiavimo įgyvendinant projektą (toliau – bendradarbiavimo susitarimas).

6 Komisijos prašymu audito bendrovė (toliau – auditorius) atliko šio projekto auditą (toliau – auditas). Šis auditas vykdytas dviem etapais: pirmasis etapas, vykęs 2013 m. balandžio 8–12 dienomis, apėmė 2011 m. gruodžio 30 d.–2012 m. gruodžio 31 d. laikotarpį, o antrasis, vykęs 2014 m. liepos 21–23 d., apėmė tolesnį laikotarpį iki 2013 m. balandžio 26 d.

7 Užbaigęs pirmąjį audito etapą auditorius 2013 m. gegužės 3 d. raštu informavo Komisiją, kad per 2013 m. balandžio 9 d. susirinkimą jis paprašė papildomos informacijos apie viešojo pirkimo procedūrą, vykdytą siekiant atrinkti projekto tiekėją leidybos darbams atlikti. Tame rašte jis nurodo, kad iš pradžių iš ieškovės ir ISHR-MS jis gavo informacijos, kad jokia speciali procedūra nevykdyta dėl to, kad bendra 42 424,44 eurų suma išmokėta pagal skirtingas biudžeto eilutes. Tiesa, ieškovės atstovas jau kitą dieną per susirinkimą pateikė tris skirtingų leidybos bendrovių pateiktus pasiūlymus ir paaiškino, kad blogai suprato užduotą klausimą ir kad į šiuos tris pasiūlymus atsižvelgta renkantis tiekėją.

8 Vėliau ISHR-MS pateikė auditoriui savo pastabas dėl 2013 m. spalio 17 d. ataskaitos, susijusios su pirmuoju audito etapu, projekto. Ši organizacija kartu, be kita ko, nurodė, kad „auditorius [jos] [per 2013 m. balandžio 9 d. susirinkimą] paklausė, ar vykdyta viešojo pirkimo procedūra [renkantis leidybos darbų tiekėją]“, kad „[jos] atsakymas [buvo] tas, kad viešojo pirkimo procedūra nevykdyta, nes pagal [jų] sutartį to nereikalauta“, kad „organizuotos neskelbtos derybos“, kad „jau kitą rytą „jam pateikti trijų leidybos darbų tiekėjų pasiūlymai ir sutartis su atrinktu tiekėju“ ir kad „auditoriui paaiškinta vykdyta derybų procedūra“, ir kad „jokio įrodymo jos niekas neprašė“.

9 2015 m. sausio 23 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) parengė ataskaitą dėl tyrimo, per kurį siekta išsiaiškinti, ar įgyvendinant projektą padaryta pažeidimų (toliau – OLAF ataskaita).

10 2015 m. rugsėjo 8 d. auditorius pateikė savo galutinę audito ataskaitą (toliau – galutinė audito ataskaita).

11 2017 m. sausio 16 d. rašte komisija, įsteigta pagal 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012, p. 1) 108 straipsnio 5–10 dalis tam, kad nustatytų grėsmę Sąjungos finansiniams interesams ir skirtų administracines nuobaudas (toliau – komisija), informavo ieškovę, kad Komisija jos prašė priimti rekomendaciją prieš priimant sprendimą dėl draudimo ieškovei dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje ir skirti jai dotacijas. Šio rašto 3.2 punkte nurodyta, kad atliekant auditą nustatyta, jog ISHR-MS nesurengė viešojo pirkimo procedūros, kaip tai buvo numatyta dotacijos sutarties IV priede. Tame punkte taip pat teigta, kad ieškovė auditoriams pateikė suklastotus dokumentus, kad sudarytų įspūdį, jog viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūros buvo surengtos.

12 Ieškovė savo pastabas pateikė 2017 m. sausio 30 d. rašte.

13 2017 m. vasario 9 d. ir kovo 6 d. raštais komisija ieškovei pateikė kitus įrodymus. Pastaroji pateikė savo pastabas 2017 m. vasario 15 d. ir kovo 8 d. raštais.

14 2017 m. kovo 24 d. komisija priėmė rekomendaciją, siūlydama Komisijai uždrausti šešis mėnesius ieškovei dėl rimto profesinio nusižengimo dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose ir skirti jai dotacijas.

15 2017 m. kovo 24 d. sprendimu Komisija uždraudė dvejus metus ISHR-MS dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose ir mokėti jai dotacijas.

16 Vadovaudamasi šio sprendimo 14 punkte nurodyta rekomendacija Komisija priėmė 2017 m. gegužės 16 d. sprendimą skirti ieškovei administracinę nuobaudą ir dėl rimto profesinio nusižengimo uždrausti šešis mėnesius dalyvauti viešojo pirkimo procedūrose ir skirti jai dotacijas, finansuojamas iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto ir numatytas Reglamente Nr. 966/2012, taip pat tiek pat laiko ieškovei neskirti lėšų, numatytų 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamente (ES) 2015/323 dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento (OL L 58, 2015, p. 17, toliau – ginčijamas sprendimas).

17 Ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad tai, jog nagrinėjami dokumentai parengti ISHR-MS prašymu, nepaneigė aplinkybės, jog ieškovė juos pateikė auditoriui siekdama įtikinti, kad buvo laikomasi viešojo pirkimo procedūrų. Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad vien tai, jog ieškovė pateikė šiuos dokumentus, nors vykstant auditui teigė, kad viešojo pirkimo procedūra nebuvo vykdyta, sukėlė daug abejonių dėl jos profesinės reputacijos, net jei šių dokumentų ji pati ir nerengė.

18 Ginčijamo sprendimo 45 konstatuojamojoje dalyje Komisija pridūrė, kad, „vykstant prieštaravimų procedūrai su [ieškove], komisija nurodė galimybę taikyti vienus metus galiojantį draudimą, atsižvelgiant į: <…> tyčinį [ieškovės] elgesį, nes, pateikiant privačiam auditoriui dokumentus dėl viešojo pirkimo procedūrų (tas pateikimas, kuris turėjo būti laikomas įrodytu), buvo akivaizdus ketinimas suklaidinti.“

Procesas ir šalių reikalavimai

19 2017 m. liepos 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

20 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

22 Ieškinyje ieškovė grįsdama savo prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą pateikia keturis pagrindus. Pirma, Komisija nevisapusiškai nustatė aplinkybes, kuriomis grindžiama jai skirta sankcija. Antra, jos pateiktas faktinių aplinkybių vertinimas prieštarauja galutinei audito ataskaitai. Trečia, jos pateiktas faktinių aplinkybių vertinimas prieštarauja OLAF ataskaitai. Ketvirta, ji pažeidė teisę būti išklausytam. Dublike ieškovė, be kita ko, ginčija šios sankcijos proporcingumą.

23 Visų pirma reikia išnagrinėti pirmuosius tris pagrindus, kuriuose ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija nevisapusiškai nustatė faktines aplinkybes, kuriomis grindžiama skirta sankcija, be to, jos neatitinka jos turimų dokumentų, būtent galutinės audito ataskaitos ir OLAF ataskaitos.

Dėl pirmųjų trijų pagrindų, grindžiamų nevisapusišku reikšmingų faktinių aplinkybių nustatymu, pateiktu faktinių aplinkybių vertinimu, kuris prieštarauja galutinei audito atskaitai, ir pateiktu faktinių aplinkybių įvertinimu, kuris prieštarauja OLAF ataskaitai.

24 Ieškovė teigia, pirma, kad Komisija ginčijamą sprendimą grindžia vien auditoriaus 2013 m. gegužės 3 d. raštu. Ji tvirtina, kad Komisija neturėjo remtis vien šiomis tarpinėmis išvadomis, o, priešingai, savo sprendimą turėjo priimti remdamasi bendra visų prieinamų, visų pirma, galutinėje audito ataskaitoje įrodymų analize ir taip pripažinti, kad faktinės aplinkybės, kokios nurodytos tame rašte, šioje ataskaitoje toliau nenurodytos.

25 Toliau ieškovė teigia, kad pripažindama, jog jos elgesys prilygo sunkiam profesiniam nusižengimui, Komisija neteisingai nurodė, kad ji pateikė auditoriui suklastotus dokumentus siekdama įtikinti, jog vykdytos viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūros, nors ji pati šių dokumentų nerengė. Ji taip pat teigia, kad galutinėje audito ataskaitoje nuorodos, kad jos atstovas pateikė dokumentus, jau nebuvo. Ji daro išvadą, kad jei Komisija būtų atlikusi bendrą turimų įrodymų analizę, ji būtų turėjusi pripažinti, kad ji tų dokumentų auditoriui nepateikė, todėl nebuvo jokių neteisėtų veiksmų.

26 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisija turėjo savo sprendimą priimti atsižvelgdama ir OLAF ataskaitą ir tuo remdamasi pripažinti, kad ji nepateikė aptariamų dokumentų, todėl jos negalima kaltinti jokiais neteisėtais veiksmais. Jos teigimu, OLAF tyrėjai nepriėjo prie išvados, kad ieškovės atstovas pateikė auditoriui tris aptariamus pasiūlymus.

27 Komisija ginčija šiuos argumentus.

28 Šiuo tikslu reikia pažymėti, pirma, kad savo 2013 m. gegužės 3 d. rašte auditorius nurodė, jog visų pirma ieškovė ir ISHR-MS jam pateikė informaciją, kad jokia konkreti procedūra nevykdyta. Be to, tame rašte jis paaiškino, kad ieškovės atstovas jau kitą dieną auditoriui pateikė tris skirtingų leidybos bendrovių pateiktus pasiūlymus ir paaiškino, kad jis blogai suprato auditoriaus pateiktą klausimą ir kad į šiuos tris pasiūlymus atsižvelgta prieš atrenkant tiekėją.

29 Antra, iš OLAF ataskaitos matyti, kad auditoriui per auditą pateikti suklastoti dokumentai, parengti ISHR-MS atstovo prašymu audito tikslais siekiant sudaryti įspūdį, kad buvo laikytasi sutarties. Toje ataskaitoje OLAF teigia, kad jos atstovai buvo nuvykę į Moldovą ir galėjo įsitikinti, kad dotacijos gavėja sukčiavo.

30 Trečia, iš galutinės audito ataskaitos matyti, kad pradžioje projekto koordinatorė auditoriui aiškino, jog nevykdyta jokia derybų procedūra. Vis dėlto šioje ataskaitoje nurodyta, kad jau kitą dieną auditorius gavo tris skirtingus leidybos paslaugas teikiančių tiekėjų pasiūlymus, o praėjus savaitei po audito dotacijos gavėja jam atsiuntė trūkstamų dokumentų skenuotas kopijas. Kaip teigia auditorius, vienintelis visus šiuos dokumentus pasirašęs asmuo yra projekto koordinatorė N.

31 Ketvirta, iš 2017 m. sausio 30 d. ieškovės pastabų, taip pat ieškinio 19 punkto ir dubliko 11 ir 12 punktų matyti, kad pati ieškovė per 2013 m. balandžio 9 d. susirinkimą informavo auditorių, kad ji neorganizavo „konkurso“. IHSR-MS taip pat nurodė, kad ir ji neorganizavo jokio „konkurso“.

32 Penkta, dubliko 13 ir 14 punktuose ieškovė teigia, kad kai auditorius vėliau per tą patį 2013 m. balandžio 9 d. susirinkimą paprašė dokumentų, susijusių su „derybų procedūra“, ji paaiškino, kad neorganizavo jokio „konkurso“, todėl ir negalėjo pateikti su „derybų procedūra“ susijusių dokumentų. Vis dėlto, kaip tuose pačiuose punktuose teigia ieškovė, ISHR-MS atstovė per tą patį susirinkimą paaiškino, kad ji iš tikrųjų gavo tris pasiūlymus. Ieškovės teigimu, su šiais trimis pasiūlymais susijusius dokumentus jau kitą dieną, t. y. 2013 m. balandžio 10 d., pateikė minėta atstovė dalyvaujant ieškovės atstovui. Ieškovė tvirtina, kad ji nežinojo, jog ISHR-MS organizavo viešąjį pirkimą ir gavo pasiūlymų.

33 Pirma, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė pripažįsta nurodžiusi auditoriui, jog nevykdė jokios „konkurso procedūros“ ar „derybų procedūros“, kai rinkosi leidybos darbų tiekėją įgyvendinant projektą. Antra, taip pat iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ISHR-MS, priešingai, tvirtino, kad ji gavo tris pasiūlymus ir kad ji vėliau šiuos dokumentus pateikė ir jais rėmėsi per 2013 m. balandžio 10 d. susirinkimą su auditoriumi, kuriame dalyvavo ir ieškovė.

34 Vis dėlto ieškovė, net ir sutikdama su faktinėmis aplinkybėmis, aprašytomis šio sprendimo 33 punkte, ginčija savo atsakomybę rengiant tame pačiame punkte nurodytus dokumentus ir neigia, kad pati perdavė šiuos dokumentus auditoriui per 2013 m. balandžio 10 d. įvykusį susirinkimą su juo. Būtent dėl šio aspekto ji skundžia ginčijamą sprendimą.

35 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, pirma, ieškovė kartu su ISHR-MS dalyvavo 2013 m. balandžio 10 d. susirinkime. Antra, kaip matyti iš 2013 m. gegužės 3 d. auditoriaus rašto, kuriame nurodytos ginčijamos aplinkybės ir kurį parengė nepriklausomas Komisijos auditorius, būtent ieškovė per minėtą susirinkimą pateikė auditoriui tris skirtingų leidybos bendrovių pateiktus pasiūlymus. Trečia, net darant prielaidą, kad, kaip teigia ieškovė dublike, auditoriui minėtus dokumentus pateikė ISHR-MS, iš bylos medžiagos visiškai nematyti, kad ieškovė nepritarė ISHR-MS poelgiui pateikti šiuos dokumentus auditoriui, nors ji galėjo informuoti apie šį pažeidimą arba galiausiai nedalyvauti tame susirinkime. Ketvirta, ieškovės atsakomybę, susijusią su dotacijos sutarties valdymu, patvirtina „partnerystės pareiškimas“, dotacijos sutarties 16 straipsnis ir bendradarbiavimo susitarimas.

36 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, 2013 m. gegužės 3 d. auditoriaus raštas, kuriame konkrečiai nurodyta, kad ieškovė jam pateikė tris skirtingų leidybos bendrovių pateiktus pasiūlymus, neužginčytas OLAF atskaitoje ar galutinėje audito ataskaitoje. Iš tikrųjų, pirma, OLAF ataskaitoje konkrečiai nenurodyta, kas auditoriui pateikė minėtus dokumentus, o nurodyta tik tai, kad šie dokumentai buvo suklastoti ir parengti ISHR-MS prašymu to audito tikslais siekiant sudaryti įspūdį, kad buvo laikytasi sutarties. Antra, galutinėje audito ataskaitoje paminėta, kad auditorius gavo tris aptariamus pasiūlymus per susirinkimą, kuriame dalyvavo ir ieškovė, ir ISHR-MS, bet konkrečiai neįvardytas asmuo, kuris auditoriui pateikė šiuos dokumentus.

37 Remiantis tuo, kas išdėstyta, Komisija teisėtai nusprendė, kad ieškovė tyčia suklaidino auditorių.

38 Tokių tyčinių veiksmų negali, deja, paneigti 2017 m. liepos 10 d. garbės deklaracija, kurią pasirašė ieškovės administracijos valdybos pirmininkas B. ir kuri pateikta ieškinio priede.

39 Iš tikrųjų šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis jurisprudencija, nors garbės deklaracija gali turėti įrodomąją vertę, siekiant ją įvertinti, reikia patikrinti šioje deklaracijoje esančios informacijos įtikimumą ir teisingumą, atsižvelgiant, be kita ko, į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, jo adresatą, ir išsiaiškinti, ar, atsižvelgiant į jo turinį, šis dokumentas yra logiškas ir patikimas (žr. 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Alchaar / Taryba*, T-203/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:602, 164 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Nagrinėjamą garbės deklaraciją parengė pati ieškovė, nes ją pasirašė jos valdybos pirmininkas ir ją paneigia 2013 m. gegužės 3 d. rašte pateikta faktinių aplinkybių versija, konstatuota nepriklausomo auditoriaus ir išdėstyta klostantis nagrinėjamoms faktinėms aplinkybėms. Dėl šio rašto, beje, abejonių nepareikšta nei galutinėje audito ataskaitoje, nei OLAF ataskaitoje.

41 Be to, kad būtų galima nuspręsti dėl ginčijamo sprendimo, visų pirma, jo 39 konstatuojamosios dalies, cituotos šio sprendimo 17 punkte, pagrįstumo, reikia detaliai išnagrinėti ieškovės įsipareigojimus šiame projekte.

42 Reikia, visų pirma, paminėti, kad ieškovė 2011 m. liepos 15 d. pasirašytame „partnerystės pareiškime“ įsipareigojo bendrai prisiimti atsakomybę už šį projektą. Pasirašydama šį pareiškimą, kuriame partnerystė apibrėžta kaip „dviejų ar daugiau organizacijų bendradarbiavimas, dalijantis atsakomybe įgyvendinant Komisijos finansuojamą projektą“, ieškovė patvirtino, kad žino visas su dotacijos sutartimi susijusias pareigas, ir suteikė įgaliojimą ISHR-MS „jai atstovauti bendraujant su Komisija įgyvendinant [Komisijos finansuojamą] projektą“. Šiame pareiškime taip pat numatyta, kad ISHR-MS „turi reguliariai konsultuotis su savo partneriais ir juos informuoti apie [projekto] raidą“.

43 Antra, dotacijos sutarties II priedo 16.2 straipsnio trečioje pastraipoje numatyta, kad „[ISHR-MS] įsipareigoja suteikti galimybę susipažinti <…> su bet kuriuo dokumentu <…>, susijusiu su techniniu ir finansiniu [projekto] valdymu“. Šio priedo 16.3 straipsnyje taip pat nurodyta, kad „[šio priedo] 16.2 straipsnyje numatyti dokumentai apima <…> viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrų įrodymą, kaip antai dokumentus, susijusius su konkursu, dalyvių pasiūlymus ir vertinimo ataskaitas“. Dotacijos sutarties IV priedo 5.3 straipsnyje numatyta, kad „60 000 eurų vertės neviršijančios tiekimo sutartys sudaromos rengiant neskelbiamas derybas, per kurias [ISHR-MS] turi kreiptis į bent tris savo nuožiūra pasirenkamus tiekėjus“, ir kad „sudarydama sutartis, kurių vertė yra 10 000 eurų ar mažesnė, [ISHR-MS] gali teiki užsakymus remdamasi vieninteliu pasiūlymu“.

44 Trečia, bendradarbiavimo susitarime nustatyta, kad „ISHR-MS ir [ieškovė] sutaria dirbti kartu įgyvendinant <…> projektą“. Jame įtvirtinta, kad „ISHR-MS galutinai atsako už viso projekto valdymą; tai apima visos projekto veiklos paruošiamuosius darbus ir jos vykdymą <…>; projekto buhalterinę atskaitomybę ir priežiūrą, taip pat ataskaitų [Europos Sąjungos delegacijai Moldovos Respublikoje] rengimą“. Jame taip pat numatyta, kad „ISHR-MS konsultuosis su [ieškove] kiekvieną kartą, kai bus būtina“, ir kad „svarbiausius klausimus dėl personalo ir projekto įgyvendinimo šalys aptars prieš priimant sprendimą“. Šiame susitarime galiausiai numatyta, kad „[ieškovė] užtikrins, be kita ko, kad jos patyrę darbuotojai padėtų ISHR-MS ir ją mokytų dėl visų projekto valdymo aspektų (įgyvendinimas, ataskaitų rengimas, buhalterinė atskaitomybė)“.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovė neteisingai ginčija Komisijos ginčijamame sprendime pateiktą faktinių aplinkybių įvertinimą ir neigia savo atsakomybę dėl auditoriui pateiktų trijų pasiūlymų, nurodytų šio sprendimo 33 punkte, dėl leidybos darbų. Iš tikrųjų, nors ginčijamame sprendime nekvestionuojama ISHR-MS atsakomybė rengiant šiuos dokumentus, Komisija teisingai nusprendė, kad tai nepašalino ieškovės atsakomybės, susijusios su šių dokumentų perdavimu auditoriui.

46 Iš to, kas nurodyta šio sprendimo 42–44 punktuose, matyti, kad ISHR-MS buvo galutinai atsakinga už visą projekto valdymą, įskaitant visos projekto veiklos paruošiamuosius darbus ir tos veiklos vykdymą. Kaip matyti, be kita ko, iš dotacijos sutarties II priedo 16 straipsnio, siejamo su šios sutarties IV priedo 5.3 straipsniu, šioje byloje aptariamu atveju turėjo būti organizuojama neskelbiamų derybų procedūra. Iš pateiktos informacijos taip pat matyti, kad leidybos darbų sutartis, susijusi su projektu, atsižvelgiant į tai, kad jos vertė buvo 42 424,44 euro, turėjo būti sudaryta surengus neskelbiamas derybas, per kurias turėjo būti kreiptasi bent į tris tiekėjus.

47 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 42–44 punktuose pateiktos informacijos, ISHR-MS turėjo tartis su ieškove, jei manė esant būtina, ir bet kuriuo atveju svarbiausi klausimai, susiję konkrečiai su projekto vykdymu, turėjo būti šalių aptarti prieš priimant sprendimą. Konkrečiai iš bendradarbiavimo susitarimo matyti, kad ieškovė turėjo pasirūpinti, kad ISHR-MS dėl visų projekto valdymo aspektų (įgyvendinimas, ataskaitų rengimas, buhalterinė atskaitomybė) padėtų ir mokytų patyrę jos darbuotojai.

48 Atsižvelgiant į pagalbos ISHR-MS dėl, be kita ko, projekto įgyvendinimo funkcijas, taip pat į leidybos darbų sutarties vertę, t. y. 42 424,44 eurų, o tai sudarė daugiau nei 10 % maksimalios Sąjungos finansuotinos sumos (t. y. 414 025 eurai), ieškovė privalėjo įsitikinti, ar laikytasi reikalavimo kreiptis į tris tiekėjus, taip pat ar teisingi buvo šio sprendimo 33 punkte nurodyti auditoriui perduoti dokumentai, nors ji jų ir nerengė.

49 Iš tikrųjų, pirma, tai, kad pati ieškovė pirmiausia informavo auditorių, kad nevykdė jokios „konkurso procedūros“ ar „derybų procedūros“, kai rinkosi projektui vykdytinų leidybos darbų tiekėją, pats savaime yra svarbus veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti vertinant jos atsakomybę dėl vėliau auditoriui perduotų dokumentų. Iš tikrųjų, tik šių šio sprendimo 33 punkte nurodytų dokumentų buvimas prieštarauja ieškovės, kaip projekto partnerės, auditoriui pateiktai informacijai.

50 Antra, reikia pabrėžti, kad šio sprendimo 33 punkte nurodyti dokumentai auditoriui perduoti per susirinkimą, kuriame dalyvavo ieškovė. Atsižvelgiant į ieškovės įsipareigojimus, numatytus „partnerystės pareiškime“, dotacijos sutarties 16 straipsnyje ir bendradarbiavimo susitarime, vien jos buvimas tame susirinkime lemia tai, kad ieškovė yra atsakinga už šį perdavimą. Iš tikrųjų ieškovė, atsižvelgiant į jos pagalbos ISHR-MS įgyvendinant projektą funkcijas, vykstant nagrinėjamų dokumentų perdavimui turėjo patikrinti, ar vykdyta viešojo pirkimo procedūra ir ar šie dokumentai atitiko pasiūlymus, kuriuos realiai gavo ISHR-MS. Kaip nurodyta šio sprendimo 35 punkte, iš bylos medžiagos nematyti, kad ieškovė nepritarė tam, jog ISHR-MS perduotų šiuos dokumentus auditoriui per 2013 m. balandžio 10 d. susirinkimą, nors ji žinojo, būtent dėl auditoriui 2013 m. balandžio 9 d. suteiktos informacijos dėl nevykdytos „konkurso procedūros“ ar „derybų procedūros“, kad perduoti dokumentai suklastoti.

51 Taigi ieškovė neteisingai teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija nevisapusiškai nustatė skirtą sankciją pagrindžiančias aplinkybes ir kad toks nustatymas neatitiko jos turimų dokumentų, būtent galutinės audito ataskaitos ir OLAF ataskaitos.

52 Darytina išvada, kad pirmąjį, antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus. Dėl šios priežasties nebūtina nagrinėti ieškovės ieškinio 18 ir 31 punkte nurodytų prašymų išklausyti liudytojus.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo teisės būti išklausytam pažeidimu

53 Pirmoje dalyje ieškovė tvirtina, kad tik pateikus kaltinimą dėl jos teisės būti išklausytai pažeidimo jai buvo suteikta galimybė susipažinti su 2013 m. gegužės 3 d. auditoriaus raštu ir OLAF ataskaita. Be to, ji mano, kad iš jos buvo atimta galimybė pareikšti poziciją dėl lemiamą reikšmę galinčių turėti šių

dokumentų punktų, nes nemažai šių jai pateiktų dokumentų puslapių buvo įslaptinti. Antroje dalyje ji teigia, kad ji buvo išklausyta ir kad su bylos medžiaga ji galėjo susipažinti tik tarpininkaujama komisijos, ir kad Komisija daugiau jos nebeapklausė prieš priimdama ginčijamą sprendimą.

54 Komisija ginčija šiuos argumentus. Be to, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsniu, Komisija teigia, kad nepriimtinas ieškovės argumentas, kurį ji pirmą kartą nurodė dublike, kad ji išklausyta ir turėjo galimybę susipažinti su bylos medžiaga tik tarpininkaujama komisijos ir kad ji daugiau nebeapklausta prieš priimant ginčijamą sprendimą.

55 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnį laiką. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad ši teisė apima kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

56 Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams tiesiogiai tenkanti pareiga paisyti teisės būti išklausytam užtikrina kiekvienam asmeniui, dėl kurio šios administracinės įstaigos imasi tiesiogiai veiksmų, galimybę naudingai ir veiksmingai išdėstyti savo poziciją per administracinę procedūrą, per kurią gali būti priimta individuali priemonė, galinti nepalankiai paveikti jo interesus (žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Bernaldo de Quirós / Komisija*, T-649/16, nepaskelbto Rink., EU:T:2017:736, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Kiek tai susiję su ketvirtojo pagrindo pirma dalimi, reikia pažymėti, kad vien tai, kad tam tikros ieškovei pateiktų dokumentų dalys buvo įslaptintos, nepažeidė ieškovės teisės būti išklausytai, kaip teisingai tvirtina Komisija.

58 Pirma, dėl 2013 m. gegužės 3 d. auditoriaus rašto reikia pažymėti, kad jame aprašytos faktinės aplinkybės, kuriomis remtasi ginčijamame sprendime, yra tos, kurios nurodytos šio sprendimo 7 punkte. Tame rašte auditorius informavo Komisiją, kad per susirinkimą jis paprašė papildomos informacijos dėl vykdytų viešojo pirkimo procedūrų atrenkant leidybos darbus atliksiantį tiekėją. Tame rašte jis pažymėjo, kad pirmiausia iš ieškovės ir ISHR-MS gavo informacijos, kad jokia speciali procedūra nevykdyta dėl to, kad aptariamos sumos, iš viso 42 424,44 euro, išmokėtos pagal skirtingas biudžeto eilutes. Be to, jis nurodė, kad ieškovės atstovas jau kitą dieną jam pateikė tris skirtingų leidybos bendrovių pateiktus pasiūlymus, paaiškinęs, kad blogai suprato jo užduotą klausimą ir kad į šiuos pasiūlymus atsižvelgta atrenkant tiekėją.

59 Reikia konstatuoti, kad šiuo faktinių aplinkybių aprašymu remtasi ginčijamame sprendime, būtent 19 ir 20 konstatuojamosiose dalyse, ir kad jame nesiremiama ir net nedaroma nuoroda į 2013 m. gegužės 3 d. auditoriaus rašto ištraukas, kurios toje šio dokumento versijoje, kurią gavo ieškovė, buvo įslaptintos.

60 Antra, kiek tai susiję su OLAF ataskaita, reikia pažymėti, kad joje aprašytos faktinės aplinkybės, kuriomis remtasi ginčijamame sprendime ir kurios nurodytos šio sprendimo 29 punkte. Iš šios ataskaitos matyti, kad auditoriui per auditą pateikti suklastoti dokumentai, parengti ISHR-MS atstovo prašymu dėl šio audito siekiant sudaryti įspūdį, kad sutarties buvo laikytasi. Toje atskaitoje OLAF teigia, kad turėjo galimybę įsitikinti, jog dotacijos gavėja sukčiavo.

61 Atrodo, kad ginčijame sprendime, būtent 19 ir 20 konstatuojamosiose dalyse, pateiktas faktinių aplinkybių aprašymas taip pat atitinka OLAF ataskaitos išvadas, nurodytas šio sprendimo 29 ir 60 punktuose. Be to, nors toje ataskaitoje OLAF nurodo tik ISHR-MS vaidmenį ir nenagrinėja konkrečių faktų, susijusių su ieškove, kuriais rėmėsi Komisija priimdama ginčijamą sprendimą, Komisija jame net nesiremia šios ataskaitos dalimis ir jokios nuorodos į jas nedaro; šio dokumento versijoje, kuri siųsta ieškovei, tos dalys buvo įslaptintos.

62 Darytina išvada, kad, kiek tai susiję su nagrinėjamasi dokumentais, ginčijamame sprendime remiamasi tik faktinėmis aplinkybėmis, kurios susijusios su ieškove ir kurios nurodytos neįslaptintose dalyse, su kuriomis ieškovė susipažino ir dėl kurių ji turėjo galimybę pateikti savo poziciją.

63 Todėl ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

64 Kalbant apie ketvirtojo pagrindo antrą dalį, reikia išnagrinėti nagrinėjamu atveju taikomus Sąjungos teisės aktus.

65 Ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 966/2012 105a straipsnio 2 dalimi, kurioje numatyta:

„2. Sprendimą dėl draudimo dalyvauti procedūroje ir (arba) dėl finansinės nuobaudos skyrimo priima perkančioji organizacija. Toks sprendimas grindžiamas galutiniu teismo sprendimu arba galutiniu administraciniu sprendimu.

Vis dėlto, esant 106 straipsnio 2 dalyje nurodytoms situacijoms perkančioji organizacija praneša apie atvejį 108 straipsnyje nurodytai komisijai siekdama užtikrinti, kad tos situacijos būtų įvertintos centralizuotai. Tokiais atvejais perkančioji organizacija priima sprendimą, remdamasi preliminariu teisiniu kvalifikavimu, atsižvelgusi į komisijos rekomendaciją.

<…>“

66 Reglamento Nr. 966/2012 106 straipsnyje nustatyta:

„1. Perkančioji organizacija draudžia ekonominės veiklos vykdytojui dalyvauti šiuo reglamentu reglamentuojamose viešųjų pirkimų procedūrose, kai:

<…>

c) galutiniu teismo sprendimu ar galutiniu administraciniu sprendimu yra nustatyta, kad ekonominės veiklos vykdytojas yra kaltas dėl sunkaus profesinio nusižengimo, padaryto pažeidžiant taikytinus įstatymus ar kitus teisės aktus, arba profesijos, kurios atstovas yra ekonominės veiklos vykdytojas, etikos standartus, arba padaryto bet kuriais kitais neteisėtais veiksmais, kurie daro poveikį jo profesiniam patikimumui, kai tokie veiksmai rodo blogus ketinimus ar didelį aplaidumą, įskaitant visų pirma, bet kurį iš šių veiksmų:

<…>

2. Jei 1 dalies c, d ir f punktuose nurodytais atvejais arba 1 dalies e punkte nurodytu atveju nėra galutinio teismo sprendimo arba, kai taikoma, galutinio administracinio sprendimo, perkančioji organizacija draudžia ekonominės veiklos vykdytojui dalyvauti procedūroje, remdamasi tuose punktuose nurodytų veiksmų preliminariu teisiniu kvalifikavimu, atsižvelgdama į nustatytus faktus ar kitas išvadas, išdėstytus 108 straipsnyje nurodytos komisijos rekomendacijoje.

<…>“

67 Reglamento Nr. 966/2012 108 straipsnyje numatyta:

„5. Perkančioji organizacija gali priimti sprendimą dėl draudimo dalyvauti procedūroje ir (arba) skirti finansinę nuobaudą ir sprendimą dėl susijusios informacijos paskelbimo gavusi komisijos rekomendaciją, kai toks sprendimas grindžiamas 106 straipsnio 2 dalyje nurodytu preliminariu kvalifikavimu.

<…>

8. Taikoma ši su komisija susijusi procedūra:

a) prašymą pateikusi perkančioji organizacija perduoda atvejį nagrinėti komisijai su šio straipsnio 3 dalyje nurodyta būtina informacija, 106 straipsnio 2 dalyje nurodytais faktais ir išvadomis ir informacija apie tariamą situaciją, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje;

b) komisija nedelsdama praneša ekonominės veiklos vykdytojui apie atitinkamus faktus ir jų preliminarų teisinį kvalifikavimą, pagal kurį tai gali būti vertinama kaip viena iš 106 straipsnio 1 dalies c, d, e ir f punktuose nurodytų situacijų, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, ir (arba) dėl kurios gali būti skiriama finansinė nuobauda. Tuo pačiu metu komisija nusiunčia tą patį pranešimą kitoms perkančiosioms organizacijoms;

c) prieš priimdama rekomendaciją, komisija suteikia ekonominės veiklos vykdytojui ir perkančiosioms organizacijoms, kurioms pranešta, galimybę pateikti pastabų <…>;

9. <…>

Kai perkančioji organizacija numato priimti griežtesnį sprendimą nei rekomendavo komisija, ji užtikrina, kad toks sprendimas būtų priimtas tinkamai atsižvelgiant į teisę būti išklausytam ir laikantis asmens duomenų apsaugos taisyklių.“

68 Nagrinėjamu atveju ieškovė neginčija to, kad komisija ją išklausė. Ji, be kita ko, pareiškė poziciją dėl komisijos tris kartus atsiųstų raštų, t. y. 2017 m. sausio 16 d., vasario 9 d. ir kovo 6 d., atitinkamai savo 2017 m. sausio 30 d., vasario 15 d. ir kovo 8 d. raštuose. Ji teigia, kad pati Komisija jos neišklausė prieš priimdama ginčijamą sprendimą, nors ji mano, kad tai turėjo būti padaryta.

69 Šiuo aspektu, pirma, Komisija neteisingai tvirtina, kaip aprašyta šio sprendimo 54 punkte, jog nepriimtinas ieškovės argumentas, kad ji neišklausyta prieš priimant ginčijamą sprendimą, ir kad tai yra naujas pagrindas, kurį ieškovė pirmą kartą nurodė dublike.

70 Remiantis Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalimi, vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Be to, pagrindas, kuris papildo anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytą pagrindą ir yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu. Vis dėlto argumentai, kurie iš esmės glaudžiai susiję su ieškinyje nurodytu pagrindu, negali būti laikomi naujais pagrindais ir jie gali būti nurodomi pateikiant dubliką ar per teismo posėdį (žr. 2012 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-394/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:417, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Nagrinėjamu atveju, pirma, ieškinio 32 punkte ieškovė tvirtina, „kad tik jai pareiškus kaltinimą dėl atitinkamo aspekto jai buvo suteikta galimybė susipažinti su 2013 m. gegužės 3 d. [auditoriaus raštu] ir OLAF ataskaita ir pareikšti dėl jų savo poziciją“. Antra dubliko 27 ir 28 punktuose ieškovė teigia, kad „[Komisija] painioja Reglamento Nr. 966/2012 108 straipsnyje nurodytą procedūrą, kurią vykdo komisija, ir [to paties reglamento] 106 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą, kurią vykdo [Komisija] tam, kad priimtų savo sprendimą“, kad „ji buvo išklausyta ir turėjo galimybę susipažinti su bylos medžiaga] tarpininkaujama [komisijos]“, kad „[Komisija jos daugiau neapklausė] prieš priimdama savo sprendimą“ ir kad „tai taip pat yra teisės būti išklausytai pažeidimas“.

72 Nors ieškinyje ieškovė šį kaltinimą išdėstė labai glaustai, akivaizdu tai, kad ji tvirtina, jog buvo pažeista jos teisė būti išklausytai, nes ji įgijo galimybę susipažinti su aptariamais dokumentais ir pareikšti savo poziciją dėl jų turinio tik išreiškusi tuo klausimu nepasitenkinimą. Atsiliepimo į ieškinį 43 ir

44 punktuose Komisija teigia, kad su šiais dokumentais buvo susipažinta vykstant procedūrai komisijoje ir kad vėliau dėl to ieškovė patikslino dublike, jog jos teisė būti išklausytai buvo pažeista dėl to, kad būtent Komisija jos daugiau neapklausė prieš priimdama ginčijamą sprendimą.

73 Todėl, priešingai, nei teigia Komisija, ieškovė tuo klausimu dublike naujo pagrindo nepateikė, o tik papildė ieškinyje nurodytą ketvirtąjį pagrindą atsakydama į Komisijos atsiliepime į ieškinį dėl šio pagrindo išsakytus argumentus.

74 Todėl, ieškovės dubliko 27 ir 28 straipsniuose nurodytas argumentas, kad Komisija jos daugiau neapklausė prieš priimdama ginčijamą sprendimą, kuris glaudžiai susijęs su ieškinyje nurodytu pagrindu, yra priimtinas.

75 Vis dėlto šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

76 Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 14 punkte, komisija priėmė rekomendaciją, pasiūlydama Komisijai šešis mėnesius uždrausti ieškovei dėl sunkaus profesinio nusižengimo dalyvauti viešojo pirkimo ir dotacijų skyrimo procedūrose. Komisija ginčijamame sprendime laikėsi šios rekomendacijos.

77 Todėl, kadangi Komisija neketino priimti griežtesnio nei komisijos rekomenduoto sprendimo ir kadangi Komisija ginčijamame sprendime atsižvelgė į šią rekomendaciją, nereikalauta dar kartą apklausti ieškovę.

78 Šiuo aspektu, kaip teisingai tvirtina Komisija, išklausius komisiją per Reglamento Nr. 966/2012 108 straipsnio 8 ir 9 dalyse nurodytą procedūrą, naujos ieškovės apklausos gali būti reikalaujama, kaip tai numatyta šio reglamento 9 dalyje, tik jeigu Komisija numato priimti griežtesnį sprendimą, nei rekomendavo komisija, o šiuo atveju taip nebuvo.

79 Vadinasi, ketvirtojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, taigi atmesti ir visą šį pagrindą.

Dėl tariamo proporcingumo principo pažeidimo

80 Ieškovė dublike ginčija jai skirtos sankcijos proporcingumą, atsižvelgiant, be kita ko į tai, kad: ji daug metų dalyvavo Komisijos bendrai finansuojamuose projektuose (taip pat ir kaip sutarties šalis) ir iki tol jokios kritikos nesulaukė, nes darbą atlikdavo nepriekaištingai; dėl jos nebuvo priimta teismo ar administracijos sprendimų; tariamas pažeidimas yra vienkartinis, be to, nepadaryta finansinės žalos Komisijai.

81 Komisija tvirtina, kad tai yra naujas, dublike pirmą kartą nurodytas, pagrindas, kuris yra nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 84 straipsnį ar bet kuriuo atveju nepagrįstas.

82 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 966/2012 (redakcija, priimta 2015 m. spalio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2015/1929, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 286, 2015, p. 1)) 108 straipsnio 11 dalį Bendrasis Teismas „turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimą, kuriuo perkančioji organizacija uždraudžia ekonominės veiklos vykdytojui dalyvauti procedūroje ir (arba) skiria jam finansinę nuobaudą, be kita ko, sutrumpinti arba pailginti draudimo dalyvauti procedūroje trukmę ir (arba) panaikinti, sumažinti arba padidinti skirtą finansinę nuobaudą“.

83 Vis dėlto, kaip teigia Teisingumo Teismas, neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva, o Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas. Išskyrus su viešąja tvarka susijusius pagrindus, kuriuos teismas tikrina savo iniciatyva, kaip antai ginčijamo sprendimo nemotyvavimą, būtent ieškovas turi nurodyti su ginčijamu sprendimu susijusius ieškinio pagrindus ir

pateikti įrodymų jiems pagrįsti. Tai, kad teismas savo iniciatyva netikrina viso ginčijamo sprendimo, nepažeidžia veiksmingos teisminės gynybos principo. Šio principo laikymasis nereikalauja, kad Bendrasis Teismas, kuris, žinoma, turi pareigą atsakyti į pateiktus ieškinio pagrindus ir vykdyti ir teisinę, ir faktinę kontrolę, savo iniciatyva turėtų iš naujo išsamiai išnagrinėti bylą (pagal analogiją žiūrėti 2011 m. gruodžio 8 d. *Sprendimo Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 64 ir 66 punktus).

84 Nagrinėjamu atveju, kaip tai nurodyta šio sprendimo 22 punkte, ieškovė ieškinyje nurodė keturis pagrindus dėl ginčijamo sprendimo. Pirma, Komisija nevisapusiškai nustatė faktines aplinkybes, kuriomis grindžiama ieškovei skirta sankcija. Antra, jos pateiktas faktinių aplinkybių vertinimas prieštarauja galutinei audito ataskaitai. Trečia, jos pateiktas faktinių aplinkybių įvertinimas prieštarauja OLAF ataskaitai. Ketvirta, ji pažeidė ieškovės teisę būti išklausytai.

85 Reikia konstatuoti, kad ieškovė ieškinyje prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, bet neginčijo jai skirtos sankcijos teisėtumo ir juolab jos proporcingumo.

86 Taigi kaltinimu dėl proporcingumo principo pažeidimo, pirmą kartą nurodytu dublike, nepapildomas anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytas pagrindas, su kuriuo tas kaltinimas būtų glaudžiai susijęs.

87 Be to, kaltinimas dėl proporcingumo principo pažeidimo grindžiamas informacija, kuri ieškovei buvo žinoma jai pareiškiant ieškinį. Kaip matyti iš Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalies, vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Taigi dublike pateiktas kaltinimas yra nepriimtinas.

88 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

89 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

90 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš „Pro NGO!“ *(Non-Governmental-Organisations / Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V.* bylinėjimosi išlaidas**.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbta 2018 m. lapkričio 8 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.